

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

Memorial, i fråga om extra statsregleringens öfverflyttande från Riksgälds-kontoret till Kongl. Statskontoret. (R. A.)

Vid den granskning och utredning af Stats- och Riksgälds-verkens tillstånd, som det, jemlikt 39 § Riksdags-ordningen, åligger Stats-Utskottet att verkställa, och på hvilken utredning Utskottet skall grunda sina förslag i afseende på fyllandet af dessa verks behof, har det icke undgått Utskottets uppmärksamhet, att Kongl. Statskontoret icke allenast under det sednast förflutna året utan ock vid flera föregående tillfällen, äfven då statsinkomsterna uppgått till deras i Riks-staten upptagna belopp, haft svårighet att verkställa de utbetalningar, som å nämnda Kontor varit anvisade. Visserligen eger Statskontoret uti den s. k. grundfonden ett förlagskapital, bestående af öfverskott, hvilka sedan äldre tider varit tillgängliga för bestridande af det löpande årets utgifter, intilless dertill beräknade inkomster inflyta, och hvilket för närvarande uppgår till 4,985,638 R:dr 27 öre; men detta förlagskapital har, i den mån Statsverkets penningarörelse tillvuxit, visat sig under nuvarande förhållanden vara för sitt ändamål otillräckligt, så att Statskontoret endast derigenom haft tillräckliga medel för sina utgifter, att föregående års inkomster i allmänhet lemnat betydliga öfverskott, hvilka icke behöft till Riksgälds-kontoret aflemnas förr än rikshufvudboken för året hunnit afslutas, i följd hvaraf dessa öfverskott under mera än 1½ år efter den tid de influtit kunnat af Statskontoret i dess rörelse användas, och att, när samma öfverskott blifvit levererade, nya öfverskott under tiden uppkommit, hvilka afhjelpat behofvet. Om deremot under ett eller flera på hvarandra följande år sådana öfverskott uteblifvit, har det visat sig, att Stats-

kontoret, oaktadt berörda grundfondskapital, endast med svårighet kunnat fullgöra de utbetalningar, som ålegat detsamma.

Redan år 1860 fästade Rikets Ständers då församlade Revisorer uppmärksamheten på dessa omständigheter och visade nödvändigheten af att söka tillvägabrinda jemnvigt i förhållandet mellan Statskontorets inkomster och utgifter samt sätta nämnda embetsverk i stånd att vid alla tillfällen kunna uppfylla sina förbindelser. Jemte det Revisorerne erinrade om de olägenheter, som måste uppkomma deraf, att Statsverket för sina utgifter nödgades hålla kontant kassa icke blott i hvarje ränteri, utan ock i de flera embetsverk inom hufvudstaden, åt hvilka förvaltningen af särskilda delar utaf de till statsregleringen hörande medel blifvit öfverlemnad, ansågo Revisorerne en bland orsakerna till svårigheten för Statskontoret att fullgöra sina utbetalningar ligga i den omständigheten, att den s. k. extra statsregleringen i allmänhet anvisades att från Riksgälds-kontoret utbetalas, ehuru en stor del af de dertill hörande summor icke utginge direkte till de allmänna verk eller enskilde personer, som skulle medlen uppbära, utan först måste af dem requireras hos Statskontoret, hvilket åter i sin ordning hos Riksgälds-kontoret finge lyfta ett motsvarande belopp. Salunda hade åtskilliga utgifter af enahanda beskaffenhet med dem, hvilka tillförene blifvit bestridda af Statskontorets inkomster, tid efter annan blifvit öfverflyttade på Riksgälds-kontorets stat. Då derjemte Statsverkets inkomster, synnerligast till följd af den betydliga förhöjningen i tull- och bränvinsbrännings-medlen, blifvit mer än tillräckliga för de från Statskontoret utgående ordinarie statsutgifterna, uppstode årligen ett öferskott å berörda inkomster, hvilket vid hvarje riksdag anvisats att med ett visst belopp om året till Riksgälds-kontoret öfverlemnas för att användas till de utgifter, som sistnämnda Kontor fått sig ålagdt att verkställa. Från lång tid tillbaka och ända till och med 1850—1851 års riksdag hade deremot alltid statsregleringarne utfallit så, att på Statskontoret anvisades utgifter utöfver de inkomster, som beräknades till nämnda Kontor inflyta, och för den skilnad, som sålunda uppstod, anslogs under namn af *statsfyllnadssumma* ett deremot svarande belopp, att efter ingången af Mars månad hvarje år uppå Statskontorets requisition från Riksgälds-kontoret utbetalas. I sjelfva verket vore denna statsfyllnadssumma att betrakta såsom ett på Riksgälds-kontoret anvisadt kreditiv, enär densamma kunde af Statskontoret disponeras, innan dess egentliga inkomster för året börjat inflyta. Då statsfyllnadssunman vanligen uppgick till omkring 2 millioner R:dr R:mt och stundom deröfver, beredde densamma tillgång till bestridande af icke obetydliga utgifter, för hvilka Statskontoret eljest icke utan svårighet måste reservera sina tillgångar. Enligt Revisorerne's åsigt skulle det alltså kunna lända

till icke ringa lättnad vid fullgörandet af Statskontorets utbetalningar, om vid blifvande statsregleringar åtskilliga af de utgifter, som tillhöra den s. k. extra statsregleringen, men äro af beskaffenhet att böra genom Statskontoret hos Riksgälds-kontoret reqvireras, hädanefter, i stället att utgå från sistnämnda verk, upptoges till utgående direkte från Statskontoret, så att Statskontorets vid statsregleringen beräknade utgifter alltid komme att öfverskjuta dess beräknade inkomster samt en deremot svarande statsfyllnadssumma anvisades på Riksgälds-kontoret att af Statskontoret disponeras.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande förklarade Kongl. Statskontoret, att den föreslagna åtgärden visserligen borde leda till det af Revisorerna afsedda ändamålet att underlätta Kontorets penningarörelse; men i afseende på verkställigheten anmärktes, såsom ett hufvudsakligt hinder emot berörda anordning, att det i Riks-staten beräknade öfverskottet å inkomsterna under då varande förhållanden öfverstege den del af de extra utgifterna, som enligt Statskontorets åsigt kunde ifrågakomma att genom Statskontoret utbetalas, så att någon statsfyllnadssumma icke kunde komma att på Riksgälds-kontoret anvisas, synnerligast om, såsom dittills, den väsendtligaste af statsinkomsterna, eller tullmedlen, skulle visa sig fortfarande vara i stigande.

Enligt hvad det vid Kongl. Maj:ts år 1862 afgifna nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof fogade Statsråds-protokoll öfver Finans-ärenden af den 14 Oktober samma år gifver vid handen, har dåvarande Chefen för Kongl. Finans-departementet, förklarat sig anse den af 1860 års Revisorer i förenämnda hänseende antydda väg, så vidt utan olägenhet kunde ske, böra följas; men Departements-chefen inskränkte sig för tillfället att endast föreslå, det sådana till den extra statsregleringen hänfönda anslag, som vore af mera permanent egenskap, måtte bland de ordinarie statsutgifterna upptagas, hvarigenom undvekes, att medel, som af Statskontoret utbetalas, måste reqvireras från Riksgälds-kontoret, dit de under namn af bidrag för bestridande af anvisade utgifter eljest skulle aflemnas.

Vid 1862—1863 års riksdag blef frågan om extra statsregleringens öfverflyttning från Riksgälds-kontoret, till följd af enskild motionärs framställning, föremål för Stats-Utskottets behandling; och uti sitt i detta ämne den 28 Augusti 1863 afgifna och af Rikets Ständer gillade Utlåtande (N:o 149), deri en fullständig utredning af frågan förekommer, yttrade sig Utskottet väl hafva funnit den af motionären föreslagna förändring af det hittills iakttagna sättet och ordningen för tillhandahållandet och utbetalningen af de utaf Rikets Ständer till särskilda föremål beviljade tillfälliga eller extra anslag hafva till syfte enkelhet och reda i Statens penningeförvaltning

och sålunda vara af uppmärksamhet förtjent, men då Rikets Ständer uti underdånig skrifvelse af den 16 Maj 1863 anhållit, att Kongl. Maj:t måtte, genom dertill utsedde sakkunnige personer eller på annat lämpligt sätt, låta utarbета samt för Rikets Ständer framlägga förslag till en sådan förändring af Statskontorets organisation, äfvensom af arbetsordningarne för öfriga i Stockholm befintliga kollegiala embetsverk, hvilka hade åliggandet att verkställa utbetalning af statsmedel, att dessa förvaltande verk i allmänhet icke behöfde hafva några kontanta penningar om händer eller större summa innestående å deras bankoräkning, men deremot erhålla rättighet att för sina utgifter inom begränsade belopp utfärda invisningar, ställda på Kongl. Räntekammaren, äfvensom att för de utbetalningar, som af Statskontoret omedelbarligen ombesörjdes, sådan förenkling måtte tillvägabringas, att särskilda anordningar och assignationer icke behöfde för mindre summor utfärdas; samt en förenkling af Statens penningeförvaltning i den sålunda antydda rigtningen först borde tillvägabringas, innan Rikets Ständer inginge i pröfning af förslag, som afsåge att genom öfverflyttning af förvaltningsbestyr från Rikets Ständers Riksgälds-kontor utvidga Statskontorets verksamhet, ansåg sig Utskottet för det dåvarande förhindradt att till motionärens framställning tillstyrka bifall.

Ehuru Representationen ännu icke fått emottaga någon framställning från Kongl. Maj:t i den af Rikets Ständer sålunda antydda syftning, har dock Utskottet ansett sig redan nu böra taga frågan om den extra statsregleringens öfverflyttande på Statskontoret under öfvervägande, desto heldre som införandet af ett ändamålsenligare sätt att verkställa Statens utbetalningar icke dermed står i omedelbart sammanhang.

En särskild anledning, att icke längre uppskjuta med förändring härutinnan, ligger äfven i den omständigheten, att, genom bifall till Kongl. Maj:ts uti Dess nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof framställda förslag derom, att bruttobeloppet af jernvägstrafikmedlen skall bland Statsverkets ordinarie inkomster för år 1869 och framgent upptagas, Riksgälds-kontoret från och med nämnda års början går i mistning af det bidrag till bestridande af sina utgifter, som Kontoret af denna inkomsttitel hittills kunnat påräkna. Den närmaste följden af denna öfverflyttning måste blifva, att, ifall statsregleringen skall uppgöras på sätt hittills varit brukligt, — eller att de *ordinarie* statsutgifterna anvisas att utgå från *Statskontoret*, men de *extra ordinarie* att bestridas af *Riksgälds-kontoret* — det öfverskott, som uppkommer på de till Statskontoret ingående inkomsterna, ökas med den af Kongl. Maj:t till 2,250,000 R:dr beräknade nettobehållningen af jernvägstrafikmedlen. Denna följd visar sig ock af Kongl. Maj:ts högstberörda nådiga Proposition, enligt hvilken öfverskotten å de till

Statskontoret ingående inkomsterna beräknats för år 1869 komma att uppgå till icke mindre än 4,327,030 R:dr. Om nu Riksgälds-kontoret fortfarande skulle hafva åliggandet att utbetala de medel, som af Riksdagen varda beviljade ej mindre för den extra statsregleringen, hvilken i Kongl. Maj:ts Proposition upptagits till ett belopp af 3,244,598 R:dr, än ock hvad som för år 1869 kan blifva anvisadt till fortsättande af jernvägsbyggnaderna, så skulle Riksgälds-kontorets förmåga att fullgöra dessa utbetalningar komma att till väsentlig del vara beroende af tiden, när det ofvanberörda öferskottet, 4,327,030 R:dr, blefve från Statskontoret till Riksgälds-kontoret levererad. Det synes vara vida enklare samt ledande till minskning i arbete och undvikande af onödig omgång, om Statskontoret får sjelft använda detta öferskott till ombesörjande af de extra statsutgifter, för hvilka Statskontoret eljest skulle requirera medlen hos Riksgälds-kontoret, helst denna förändring kan sättas i verket, utan att de nödiga kontrollerna öfver medlens rätta användande åsidosättas.

I sistnämnda afseende bör nemligen icke förbises, att, sedan Riksdagen numera årligen sammanträder, tillsynen öfver uppfyllandet af gifna föreskrifter kan både verksammare och med större lätthet än tillförene utöfvas. Dessutom torde böra erinras, att ej mindre de ordinarie, än de extra statsutgifterna numera anvisas för blott *ett* år i sender. Under den tid ordinarie riksdag inträffade blott hvar *tredje* år, uppgjordes åter Riks-staten för tre år, så att de deri uppförda ordinarie utgifterna skulle utgå med lika belopp under hvartera af dessa år, hvaremot de extra utgifterna, som på Riksgälds-kontoret anvisades, voro af beskaffenhet att utgå dels med ett visst belopp om året, dels med en viss summa för hela statsregleringsperioden. En gifven följd af denna förändring är, att samtliga statsutgifternas upptagande i Riks-staten och anvisande på Statskontoret nu utan svårighet kan ega rum, hvilket skulle leda till förenkling och lättare öfersigt af statsregleringen i dess helhet. Men ehuru önskligt det är att komma till detta mål, har dock Utskottet ansett sig för närvarande böra inskränka sitt förslag dertill, att hufvudsakligen endast sådana extra statsanslag, om hvilkas utbekommande vederbörande, enligt hittills iakttagen praxis, bort anmäla sig hos Statskontoret, och hvilka derefter af sistnämnda verk skolat hos Riksgälds-kontoret requireras, må anvisas att omedelbart af Statskontoret utbetalas, hvaremot sådana extra statsbidrag, som enligt samma praxis bort hos Riksgälds-kontoret direkte requireras, och med hvilka Statskontoret icke haft någon befattning, torde tillsvidare böra i allmänhet anvisas på Riksgälds-kontoret. De extra statsutgifter, hvilka sålunda skulle komma att tillsvidare fortfarande från Riksgälds-kontoret utgå, äro: alla under form af lån beviljade statsbidrag samt alla sådana

anslag, som varda beviljade till väganläggningar och vägförbättringar, bro- och hamnbyggnader, kanaler och andra vattenkommunikationer samt sjösänkningar och andra vattenaftappningsföretag, i afseende å hvilkas utbetalning särskilda föreskrifter sedan längre tid tillbaka varit af Representationen meddelade. Skälet hvarför Utskottet ansett sig böra hemställa, att dessa medel fortfarande må direkte från Riksgälds-kontoret utgå, ligger deri, att öfverflyttningen till Statskontoret tilläfventyrs kunde föranleda anspråk på tillökning i nämnda verks tjenstemannapersonal jemte deraf följande kostnader, hvaremot öfriga extra statsutgifters öfverflyttande till Statskontoret alldeles icke bör medföra någon tillökning, utan snarare en minskning i såväl Statskontorets, som Riksgälds-kontorets göromål, då anslagen ändock skola, efter det medlen blifvit genom Statskontoret hos Riksgälds-kontoret reqvirerade, af Statskontoret till vederbörande utbetalas samt der bokföras.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt hemställer Utskottet, att Riksdagen måtte besluta:

- 1:o att alla såväl ordinarie som extra statsbidrag, hvilka under innevarande riksdag varda beviljade att utgå under år 1869, med undantag af dem, som i nästa punkt omförmas, skola anvisas att utgå från Kongl. Statskontoret; och
- 2:o att alla såsom lån utgående statsbidrag äfvensom alla anslag till väganläggningar och vägförbättringar, bro- och hamnbyggnader, kanaler och andra vattenkommunikationer samt sjösänkningar och andra vattenaftappningsföretag fortfarande skola anvisas att utbetalas från Riksgälds-kontoret.

Då det likväl är af vikt, att, i händelse af bifall till hvad sålunda blifvit föreslaget, sådana föreskrifter varda meddelade, att Statskontoret i händelse af behof må kunna hos Riksgälds-kontoret erhålla ersättning för den del af sina uti Riks-staten beräknade inkomster, som tilläfventyrs icke under årets lopp ingått, får Utskottet, enär de stadganden, som i sådant hänseende finnas införda i 23 § af Riksgälds-kontorets nu gällande reglemente, icke torde vara tillfyllestgörande, föreslå att, i stället för sagde §, uti det blifvande reglementet för Riksgälds-kontoret må införas en så lydande

§

I händelse Statsverkets inkomster icke under året till Kongl. Statskontoret influtit till det belopp, hvartill dessa inkomster i Riks-staten blifvit af Riksdagen beräknade,

bör den brist, som härigenom uppkommer i tillgångarne för statsutgifternas bestridande, uppå requisition, Statskontoret af Riksgälds-kontoret ersättas, under förbehåll att, så snart genom afslutad rikshufvudbok sig visar, det sagda inkomster uppgått till det i Riks-staten upptagna belopp, Statskontoret godtgör Riksgälds-kontoret för hvad det sistnämnda verket sålunda förskottsvis utgifvit, äfvensom att uppkommande öfverskott å inkomsterna af Statskontoret till Riksgälds-kontoret aflemnas.

Till ledning vid bedömandet af de i detta Memorial behandlade frågor har Utskottet låtit upprätta dels bilagda förslag till statsreglering för år 1869 med bibehållande af de uti Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof upptagna inkomst- och utgiftsummor, dels ett sammandrag af Fullmäktiges i Riksgälds-kontoret till Chefen för Kongl. Finans-departementet afgifna och i berörda nådiga Proposition omförmälda beräkningar öfver Riksgälds-kontorets inkomster och utgifter till 1869 års slut, samt dels en utredning af Riksgälds-kontorets behof, derest de i Kongl. Maj:ts nyssnämnda Proposition förekommande inkomst- och utgiftsummor läggas till grund för beräkningarne. Då dessa bilagor hufvudsakligen hafva för ändamål att ådagalägga formen för statsregleringens uppgörande efter Utskottets förslag, hafva de deri upptagna inkomst- och utgiftsummor endast exempelvis blifvit begagnade.

Stockholm den 25 Februari 1868.

Arv. Fr:son Posse.

Förslag till Statsreglering för år 1869, med bibehållande af de uti Kongl.

		R:mt
Inkomster.		
<i>Ordinarie</i> (med inberäkning af jernvägs- trafikmedlen 6,400,000 R:dr)		15,148,930 —
<i>Extra ordinarie:</i>		
Tullmedel	14,000,000: —	
Postmedel	2,300,000: —	
Stämpelpappersmedel	1,300,000: —	
Bränvinsbrännings-afgift	9,800,000: —	27,400,000 —
	S:gr	42,548,930 —
<i>Statsfyllnadssumma</i> , att utgå från Riksgälds-kontoret		3,568,066
deraf för bestridande af de på Stats-kontoret anvisade utgifter	2,898,116: —	
samt att direkte från Riksgälds-kontoret utbetalas för motstående anslag och lån	669,950: —	
	3,568,066: —	
Summa R:mt		46,116,996 —

Majts nädiga Proposition N:o 1 intagna inkomst- och utgiftssummor.

		R:mt.
Utgifter.		
Anvisade att utgå från Statskontoret:		
<i>Ordinarie.</i>		
Under 1:sta Hufvudtiteln	1,417,000: —	
» 2:dra »	2,354,100: —	
» 3:dje »	457,950: —	
» 4:de »	9,502,650: —	
» 5:te »	3,957,900: —	
» 6:te »	8,096,600: —	
» 7:de »	6,424,100: —	
» 8:de »	4,692,600: —	
» 9:de »	1,319,000: —	
	38,221,900: —	
<i>Extra ordinarie:</i>		
Under 2:dra Hufvudtiteln	20,000: —	
» 4:de »	1,763,290: —	
» 5:te »	112,000: —	
» 6:te »	338,600: —	
» 7:de »	93,700: —	
» 8:de »	247,556: —	
	2,575,146: —	
	S:gr 40,797,046: —	
Anslag till fortsättande af arbetena å Nordvestra stambanan år 1869 . . .	4,650,000: —	45,447,046: —
Anvisade att utgå från Riksgälds-kontoret:		
Under Sjetta Hufvudtiteln, anslag och lån till väganläggningar, vattenaftappningar, hamnbyggnader, kanaler m. m.	624,950: —	
Under Åttonde Hufvudtiteln, tvänne lån å tillhopa	45,000: —	669,950: —
	Summa R:mt	46,116,996: —

Bil. B.

Förslagsberäkning öfver Riksgälds-kontorets behof under åren 1868

N:o 1 gjorda

		<i>Riksmynt.</i>	
Inkomster:			
År 1868.			
Af Åttonde Hufvudtitelns allmänna besparingar . . .	100,000	—	
Af mynt- och kontrollverkens reserverade tillgångar .	40,000	—	
Andel i bankovinsten för år 1866	2,100,000	—	
Bidrag af Statsverkets inkomster för år 1868 . . .	3,318,270	—	
Saldo, brist vid 1868 års slut	8,040,466	84	
Summa R:mt		13,598,736	84
År 1869.			
Allmän bevillning för år 1869, som dock inflyter först år 1870	2,600,000	—	
Saldo, brist vid 1869 års slut (oberäknad ofvannämnda brist vid 1868 års slut)	4,296,626	63	
Summa R:mt		6,896,626	63
Brist för år 1868	8,040,466:		84.
» » » 1869	4,296,626:		63.
Tillhopa R:mt		12,337,039:	47.

och 1869, upprättad på grund af de uti Kongl. Maj:ts nådiga Proposition framställningar.

	<i>Riksmünt.</i>	
Utgifter:		
År 1868.		
Enligt den af Fullmäktige i Riksgälds-kontoret till Chefen för Finans-departementet afgifna beräkning (se Bil. Litt. C.) skulle Kontorets utgifter intill 1868 års slut komma att öfverstiga dess beräknade inkomster med	10,543,147	61
<i>Hvartill kommer enligt Kongl. Maj:ts nådiga Proposition:</i>		
Det bland inkomsterna beräknade bidraget af Statsverkets inkomster för år 1867, hvilket icke kan ingå	2,209,740: —	
Af Kongl. Maj:t äskadt anslag för allmänna arbeten år 1868	500,000: —	
Förskottsvis betalda undsättningar, att ersättas af mindre kreditivet	130,000: —	
Godtgörelse till Statskontoret för förskottsvis bestridda utgifter under år 1867	215,849: 23.	
Summa R:mt	13,598,736	84
År 1869.		
Riksgälds-kontorets behof under år 1869, enligt Kongl. Maj:ts Proposition (pag. 42)	2,868,560	63
Till ränta å ytterligare upplåning, enligt dito	460,000	—
Statsfyllnadssumma för år 1869	3,568,060	—
Summa R:mt	6,896,626	63

**Sammandrag af den utaf Fullmægtige i Riksgælds-kontoret till Chefen for
inkomster och utgifter från den 30**

	Från den 30 No- vember 1867 till 1868 års slut.	Under år 1869.	Summa.
Behållning å Riksgælds-kontorets räkning N:o 1 i Riksbanken den 30 November 1867 , ...	356,030 52	—	356,030 52
<i>Inkomster:</i>			
Återbetaling af tills vidare förräntade medel . .	269,000	—	269,000
Kapital- och ränte-inbetalningar å till vissa be- stämda föremål anvisade lån	1,450,230	1,124,952	2,575,182
Allmän bevilling för åren 1866 och 1867 . . .	2,605,000	—	2,605,000
Dito dito för år 1868	—	2,600,000	2,600,000
Vapenskaft för år 1867	900,000	—	900,000
Kort- och tidnings-stämpelafgifter, observations- och skatterætsmedel samt ekeskogslösen . . .	170,000	160,000	330,000
Öfverskott å Statsverkets inkomster för år 1865 .	1,250,207 52	—	1,250,207 52
Dito å dito för år 1866	600,000	—	600,000
Anvisadt bidrag för år 1867 utaf Statsverkets in- komster	2,209,740	—	2,209,740
Dito för 1868 utaf dito	—	3,318,270	3,318,270
Bidrag af Manufakturdiskontens vinstmedel . . .	42,000	21,000	63,000
Äldre depositionsmedel	2,000	2,000	4,000
Utaf behållna trafikinkomsten å Statens jernvägar	2,400,000	—	2,400,000
Återstoden af Riksgælds-kontorets andel i Riksban- kens vinstmedel för år 1865	500,000	—	500,000
Återstående öfverskott å statslånefondens fordringar	4,000	—	4,000
Återstoden af salpeterfondens behållning	276,500	—	276,500
Säger	12,678,677 52	7,226,222	19,904,899 52
Brist för år 1868	10,543,147 61	—	10,543,147 61
Summa R:mt	23,577,855 65	7,226,222	30,804,077 65
Om från bristen för år 1868	10,543,147: 61.		
afdrages öfverskottet för år 1869	449,709: 37.		
så visar sig bristen vid 1869 års slut utgöra	10,093,438: 24.		

**Kongl. Finans-departementet afgifna förslagsberäkning öfver nämnda Kontors
November 1867 till 1869 års slut.**

	Från den 30 November 1867 till 1868 års slut.		Under år 1869.		Summa.
<i>Utgifter:</i>					
Årliga anslaget till Hans Maj:t Konungen	300,000	—	300,000	—	600,000 —
Anslag till ränta och amortissemang för de fonderade statslånen	4,702,851	67	4,689,196	66	9,392,048 33
Ränta å 1867 års statslån	450,000	—	300,000	—	750,000 —
Slutbetalning af 1865 års statslån	784,997	50	—	—	784,997 50
Ränta och slutbetalning af 1863 års dito	1,386,000	—	—	—	1,386,000 —
Kapitalafbetalning och ränta å Statsverkets skuld till Riksbanken	448,800	—	216,480	—	665,280 —
Afbetalning och ränta å 1854 års lån samt det s. k. gamla 5 procents-lånet	13,880	63	5,186	25	19,066 88
Ränta å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital, å Göta kanals reparationsfond, å Södertelje kanals dito, å deponerad ekeskogslösen, å Lappmarks ecklesiastikfond, å Stockholms borgerskaps enkhusfordran samt å skulden till Hebbeska fideikommiss-innehafvaren	53,607	62	36,616	31	90,223 93
För undsättning vid missväxter deponerade medel	19,731	66	—	—	19,731 66
Liquid för upptagna tillfälliga lån	3,920,890	57	—	—	3,920,890 57
Vid föregående riksdagar på Riksgälds-kontoret anvisade statsutgifter	7,807,197	64	618,033	41	8,425,231 05
Utfaf anslagen till Statens jernvägsbyggnader, beviljade vid 1862—1863 samt 1865—1866 årens riksdagar	1,050,462	—	—	—	1,050,462 —
Utfaf dito, beviljade vid 1867 års riksdag	2,000,000	—	—	—	2,000,000 —
Motstående öfverskott å statslånefonden, anvisadt för Statens jernvägsbyggnader	4,000	—	—	—	4,000 —
Riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, omkostnader vid kortstämplingen m. m.	635,436	36	611,000	—	1,246,436 36
Säger	23,577 855	65	6,776,512	63	30,354,368 28
Öfverskott för år 1869	—	—	449,709	37	449,709 37
Summa R:mt	23,577,855	65	7,226,222	—	30,804,077 65